

тенитъ българи, стари и млади, да имъ подадемъ братска ржка, да ги обикнемъ и чрезъ нашата любовъ да ги накараме да си разтворятъ сърдцето, да се опомнятъ и да се привържатъ къмъ нашата общо българска народност. Намъ се пада да покажемъ голъмо велико-

душие и братско състрадание, да имъ помогнемъ да се избавятъ отъ невежеството и да ги подкрепимъ да се изтръгнатъ отъ бедственото имъ положение — сиромашията, която ги души и мори.

Държавата ни прави всичко възможно да облекчи живота имъ, да подобри поминъка имъ, а грижи се и за възпитанието и просвъщението на младите. Училищата въ българо-мохамеданския селища сѫ като нашите

Българо-мохамеданка

народни първоначални училища и прогимназии, и много тѣхни младежи следватъ въ гимназията, дори и въ университета, учать се най-старателно, отличаватъ се съ държание и поведение, обикнали сѫ общата ни родина и родъ, наричатъ се българи и по нищо не можете ги позна, че не сѫ българи. Други млади и разпалени българо-мохамедани сѫ станали възрожденци между своите едновѣрци: образуватъ дружества „Родина“, и чрезъ тѣхъ работятъ за народностното осъзнаване на проститъ и неуки свои събрата. Тъй, въ Родопската областъ е предприето едно голъмо дѣло, което въ лицето на българите мохамедани цели да довърши великото възрожденско дѣло на Отца Паисия. Както работиха въ миналото просвѣтени българи възрожденци